

DONDERDAG
29 MAART

"Ik heb dorst!"
(Johannes 19:28)

Opening

Aanvangslied – Als ik in gedachten sta *Hervormde liedbundel Gezang 46: 1 en 6*

1. Als ik in gedachten sta
bij het kruis van Golgotha,
als ik hoor wat Jezus sprak,
voor Zijn oog aan 't kruishout brak,

6. Hoor ik, hoe Hij riep: "Mij dorst!"
dan roep ik: "O Levensvorst,
Gij, Gij naamt de bitt're dronk,
die deez' aard verzoening schonk!"

Aanvangstekst – Johannes 4:13 en 14

13 Jezus antwoordde en zei tegen haar: Ieder die van dit water drinkt, zal weer dorst krijgen,

14 maar wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen. Maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een bron worden van water dat opwelt tot in het eeuwige leven.

Samenzang – Vaste Rots van mijn behoud

Gele zangbundel lied 168: 1 en 3

1. Vaste Rots van mijn behoud,
als de zonde mij benauwt,
laat mij steunen op Uw trouw,
laat mij rusten in Uw schaûw,
waar het bloed door U gestort,
mij de Bron des Levens wordt.

3. Zie ik breng voor mijn behoud,
U geen wierook mirr' of goud.
Moede kom ik, arm en naakt,
tot de God Die zaligmaakt,
Die de arme kleedt en voedt,
Die de zondaar leven doet.

Bijbellezing – Johannes 19:28-37

28 Hierna zei Jezus, omdat Hij wist dat nu alles volbracht was, opdat het Schriftwoord vervuld zou worden: Ik heb dorst!

29 Er stond dan een kruik vol zure wijn en ze vulden een spons met zure wijn, omwikkelden die met hysop en brachten die aan Zijn mond.

30 Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zei Hij: Het is volbracht! En Hij boog het hoofd en gaf de geest.

31 Opdat de lichamen niet aan het kruis zouden blijven op de sabbat, omdat het de voorbereiding was (want de dag van die sabbat was een grote dag), vroegen de Joden dan aan Pilatus of hun benen gebroken en zij weggenomen mochten worden.

32 De soldaten dan kwamen en braken wel de benen van de eerste en van de ander die met Hem gekruisigd was,

33 maar toen zij bij Jezus kwamen en zagen dat Hij al gestorven was, braken zij Zijn benen niet.

34 Maar een van de soldaten stak met een speer in Zijn zij en meteen kwam er bloed en water uit.

35 En die het gezien heeft, die getuigt ervan, en zijn getuigenis is waar, en hij weet dat hij de waarheid spreekt, opdat ook u gelooft.

36 Want deze dingen zijn geschied, opdat het Schriftwoord vervuld wordt: Geen been van Hem zal gebroken worden.

37 En verder zegt een ander Schriftwoord: Zij zullen zien op Hem Die zij doorstoken hebben.

Overdenking

Stiltemoment

Muzikaal intermezzo

Samenzang – Mijn tong kleeft in mijn mond, door dorst gekloofd

Psalm 22: 7 en 8

7. Zij rukken aan, met opgesperden mond,
Gelijk een leeuw, al brullend in het rond.
Ik vloei daarheen als waat'ren op den grond,
Die zich verspreiden;
Mijn beend'ren zijn in mij vaneen gescheiden.
O doodlijk uur!
Wat hitte doet mij branden!
Mijn hart is week, en smelt in d' ingewanden,
Als was voor 't vuur.

8. Mijn kracht is, als een scherf, van sap beroofd,
Mijn tong kleeft in mijn mond, door dorst gekloofd;
Gij zult eerlang mij, door den dood, het hoofd
In't stof doen bukken.
Want van rondom zie 'k honden samenrukken;
Een muitgespan
Heeft mij ter prooi verkoren,
Mijn handen en mijn voeten doen doorboren,
Zo fel het kan.

Gedicht – Mij Dorst! – Joke Verweerd

Het is zo menselijk.

Deze schreeuw van Jezus was te verwachten. Zijn geteisterde lichaam vraagt lavenis.

Dorst is een allesoverheersend verlangen, waardoor je levenskracht uit je wegvloeit.

Dorst wil je kunnen lessen, nu, je kunt nergens anders meer aan denken.

Dorst is dwingend, verschroeiend, je verliest alle moed.

Een hunkering, die zowel je lichaam als je ziel foltert.

Het is zoals Psalm 63 zingt:

Mijn God, Gij zijt mijn toeverlaat,
naar U, Heer, strekt zich mijn verlangen.

Mijn hart wil niets dan U ontvangen,
die leven zijt en leven laat.

O Heer, mijn ziel en zinnen smachten
en dorsten naar U in een land,
waarop de zon verzengend brandt,
schenk Gij mijn leven nieuwe krachten.

Dorst: het alarmsignaal van een smachtend lichaam.

Samenzang – Liefde was het, onuitputt'lijk

Gele zangbundel lied 119: 1

1. Liefde was het, onuitputt'lijk,
liefd' en goedheid, eind'loos groot!
Toen de Levensvorst op aarde
tot ons heil Zijn bloed vergoot.
Komt, laat ons Zijn liefde prijzen!
God geeft vreugd' en dankensstof.
Eenmaal zingen wij voor eeuwig
in de hemel Zijne lof.

Dankgebed

Samenzang – Ja, mijn ziel dorst naar den HEER

Psalm 42: 1 en 5

1. 't Hijgend hert, der jacht ontkomen,
Schreeuwt niet sterker naar 't genot
Van de frisse waterstromen,
Dan mijn ziel verlangt naar God.
Ja, mijn ziel dorst naar den HEER;
God des levens, ach, wanneer
Zal ik naad'ren voor Uw ogen,
In Uw huis Uw naam verhogen?

5. Maar de HEER zal uitkomst geven,
Hij, die 's daags Zijn gunst gebiedt;
'k Zal in dit vertrouwen leven,
En dat melden in mijn lied;
'k Zal Zijn lof zelfs in den nacht
Zingen, daar ik Hem verwacht;
En mijn hart, wat mij moog' treffen,
Tot den God mijns levens heffen.